

ČRNOmaBELEM

GLASILO ZDRUŽENEGA PODJETJA LJUDSKA PRAVICA

Leto X

Ljubljana, 23. decembra 1974

Številka 10

NA PRELOMU LETA

POGLED IZ »BLIŽNJE PRETEKLOSTI« V NOVO LETO

Prihodnjih 12 mesecev nikakor ne bo lahkih, še rojeni optimisti so pomalem zaskrbljeni, saj bomo letošnje težave nesli s seboj v novo leto

Narava dela je pri časopisu pač takšna, da se je treba najbolj truditi ravno pred prazniki. Zato bo komajda kaj časa za razmišljanja o prihodnjem letu. Vendar si bomo le morali ukrasti nekaj časa, da vsaj bežno pregledamo svoje delo v odhajajočem letu in si hkrati ogledamo cilje za leto, ki prihaja. Novo leto nikakor ne bo lahko, še rojeni optimisti so po malem zaskrbljeni, saj letošnjih težav ne bomo za vselej odložili na Silvestrovo, marveč jih bomo kot celotna družba nesli s seboj tudi v novo leto.

Podlago za uspešno gospodarjenje v novem letu imamo v dosedanjem letu. Podatki, ki so že bili objavljeni v našem časopisu, nekaj pa tudi v današnjem, namreč povedo, da smo letos gospodarili smotno. Skrbeli smo za to, da bi ustvarili čimveč ostanka dohodka, hkrati pa se nismo ustrašili stroškov, ki poganjajo naš „stroj“ na-

prej. Seveda pa bi bilo lahko še marsikaj boljše, kot je bilo. Delovna disciplina še škriplje, naša poslovnost je še marsikdaj bolj drobnjarska kot pa dobro proučena širokopoteznost, v organizaciji našega dela je še mnogo hib.

Nikakor pa ne bi bilo pošteno, če bi rekli, da je to izraz nedelavnosti ali nesposobnosti. Težava je

predvsem v tem, da se podjetje razvija, mi pa se temu razvoju v organizaciji ne prilagajamo dovolj hitro. Oddelki postajajo čedalje večji, njihovo poslovanje čedalje obsežnejše, vodenje zmeraj bolj zahtevno in zapleteno. Tako v kolegiju kot v delavskem svetu je prav tako prevladalo spoznanje, da moramo hišo okrepiti z nekaj novimi, svežimi močmi.

Če si kličemo v spomin svoje delo v iztekajočem se letu, velja povedati, da smo v tem času časopis dvakrat podražili. Kljub temu smo zadržali plan izpred podražitev, čeprav smo tedaj omenjali možnost, da bi ga ob podražitvi spremenili. Očitno to ni bilo po-

trebno, saj plan naklade skoraj v celoti dosegamo. Kolikšen napor je bil potreben, o tem ne bi govorili, saj vseh naprezanj, truda, iskanj niti ni mogoče opisati. Tako pa je bilo prav v vseh oddelkih, tudi v tistih, ki z naklado Dnevnika in Nedeljskega nimajo veliko opraviti. So pač v spremljajočih dejavnostih bili tako uspešni, da se lahko danes pohvalimo s prav dobrim poslovnim uspehom.

Takšno delo in gospodarjenje pa nam je tudi omogočilo, da smo izredno veliko denarja vložili v gradnjo stanovanj in tudi osebni dohodki so kar lepo nad slovenskim povprečjem. Hkrati pa je seveda res, da so še zmeraj delavci v tej hiši, ki slabo stanujejo in da so še zmeraj delavci, ki so plačani manj, kot prispevajo s svojim delom. Ob tem pa je tudi res, da bi se morali kdaj pa kdaj povprašati, ali ne dobi nemara kdo tudi več, kot bi zaslužil s svojim delom. O tem bomo več spregovorili, ko bo tekla razprava o novostih v nagrajevanju.

Ko se iz takšne „bližnje preteklosti“ oziramo v novo leto, si mirno lahko rečemo, da bomo obvladovali tudi prihajajoče težave. In teh ne bo malo, zlasti, če upoštevamo napovedane podražitve. Tiskarna ugotavlja, da s sedanjimi cenami ne more rentabilno gospodariti, enako papirničarji v Krškem. Pošta je že podražila svoje storitve.

Kaj pa naša temeljna organizacija združenega dela? Prevladuje prepričanje, da časopisov ne bi

(Nadaljevanje na 2. strani)

OBISK IZ TBILISIJA – Uredništvo „Ljubljanskega dnevnika“ je obiskal glavni urednik dnevnika „Tbilisi“, ki izhaja v glavnem mestu Gruzije Tbilisiju v 200.000 izvodih. Glavni urednik Nikolaj Išangovič Džaši (drugi z desne) je predlagal, naj bi uredništvo kar se da tesno sodelovalo, čeprav je med Ljubljano in Tbilisijem tako velika razdalja. Uredništvi sta se med drugim dogovorili za redno izmenjavo novinarjev in informacij. Tako bo že prihodnjo pomlad prišel v Ljubljano njihov novinar in bo skupaj s članom našega uredništva potoval po Jugoslaviji. Na sliki: med pogovorom v našem uredništvu. Foto: L. Čuk.

Druženopolitične organizacije obeh TOZD, samoupravni organi, vodstvi podjetij in uredništvo glasila želijo vsem članom obeh delovnih kolektivov srečno in uspešno Novo leto 1975!

NOV SEKRETARIAT

Na minuli seji osnovne organizacije ZK so člani poslušali poročilo sekretarke Ivice Bozovičar o izpolnjevanju v akcijskem programu zastavljenih nalog in o delu aktiva novinarjev komunistov ter posameznih komisij. Ugotovili smo, da je bilo uresničenih le nekaj nalog, druge pa so še odprte. Zato so sklenili, naj bi novi sekretariat na podlagi ugotovitev iz razprave oblikoval sklepe, ki bi pomenili vodilo nadaljnjemu delu komunistov — članu osnovne organizacije in aktivu ZK.

Zatem je Ivica Bozovičar predlagala, da jo osnovna organizacija razreši njene dosedanje dolžnosti, prav tako pa tudi vse člane sekretariata, saj je opravljala to funkcijo več kot eno mandatno dobo. Enak predlog je podal tudi dosednji sekretar aktiva komunistov novinarjev Marjan Gamze.

Sekretariat je o obeh predlogih razpravljal že pred sejo in pripravil za sestanek osnovne organizacije nove kandidate za oba sekretarja in člane sekretariata. Za novega sekretarja osnovne organizacije so predlagali Majdo Žlender, za člane sekretariata pa Milana Medena, Marka Jereba, Rafka Trušnovca, Anžičevo, Vasa Gasarja in Ivico Bozovičarjevo. Člani osnovne organizacije so soglasno izvolili predlagano sekretarko in sekretariat, ki bo na svoji prvi seji izbral namestnika sekretarke osnovne organizacije.

Člani osnovne organizacije so sprejeli tudi razrešnico sekretarja aktiva novinarjev komunistov Marjana Gamzeta, poudarili pa so, naj o predlogu za novega sekretarja — kandidat je Vaso Gasar — razpravljajo člani aktiva.

Štirinajst dni kasneje pa se je sestal aktiv komunistov — novinarjev, da bi obravnaval osnutek pravilnika o delitvi OD v uredništvu. Hkrati so člani aktiva soglasno izvolili za novega sekretarja Vasa Gasarja in razrešili Marjana Gamzeta.

NOVO VODSTVO NAŠEGA PODJETJA

V. d. direktorja podjetja Božo Kovač razrešen — Predsednik KPO Edo Glavič, njegov namestnik Rajko Čebular

V ponedeljek, 9. decembra, je delavski svet našega podjetja sprejel sklep, s katerim razglasa, da so sprejete predlagane spremembe in dopolnitve samoupravnega sporazuma o združitvi TOZD Tiskarne Ljudske pravice in TOZD Ljubljanskega dnevnika v Časopisno-tiskarsko podjetje PRAVICA—DNEVNIK ter spremembe in dopolnitve statuta tega podjetja. Obe temeljni organizaciji sta spremembe in dopolnitve sprejeli soglasno, brez pripomb v besedilu, tako kot je bilo predlagano.

Ljubljanski dnevnik je hkrati sprejel tudi spremembe in dopolnitve svojega statuta, ki ga je s tem prilagodil spremenjenemu statutu podjetja, Tiskarna LP pa bo to prilagoditev opravila v začetku prihodnjega leta.

Z razglasitvijo in objavo naših osnovnih splošnih aktov sprejema naše podjetje novo ime, ukinja strokovni kolegij, ki ni potreben, saj imamo kolegijski poslovodni organ, in sprejema nekatere druge,

manjše spremembe. Med drugim je npr. s samoupravnim sporazumom pooblaščen kolegijski poslovodni organ, da lahko odloča o razpolaganju s sredstvi do višine 100.000 din. Do te višine je namreč omejena subsidiarna odgovornost našega podjetja.

Delavski svet je hkrati razrešil v.d. direktorja podjetja Boža Kovača, potrdil imenovanje članov kolegijskega poslovodnega organa ter imenoval predsednika tega organa in njegovega namestnika. Tako je imenovan kolegijski poslovodni organ v naslednji sestavi: predsednik Edo Glavič, njegov namestnik Rajko Čebular, člani pa Jože Rep, Jaka Bregar, Drago Bitenc in Majda Tičar.

POSLOVANJE TOZD TISKARNE LJUDSKE PRAVICE LETOS IN POSEBEJ V OKTOBRU

ZA DVE PETINI VEČJA PROIZVODNJA PO VREDNOSTI

Po dokaj uspešnem poslovanju TOZD Tiskarne Ljudske pravice v 9 mesecih letos, sta tudi meseca oktober in november prinesla uspešne rezultate. V oktobru je bil obseg realizirane proizvodnje zelo visok, saj je v primerjavi s planiranim presežen kar za 19 odstotkov po količini, po vrednosti pa za 37 odstotkov. Tako uspešen poslovni rezultat pričakujemo tudi v novembru in decembru.

Zato lahko računamo, da bo plan za leto 1974 ne samo dosežen, temveč celo znatno presežen. Računamo, da bo količinsko plan proizvodnje dosežen 106-odstotno, po vrednosti pa celo 120-odstotno, kar pomeni v denarju 9 milijard 400 milijonov starih dinarjev. Pri tem pa bo povprečna cena za tono proizvodnje le za 5 odstotkov višja kot je planirana za letos.

Če primerjamo lanski obseg proizvodnje z letošnjim, ki ga pričakujemo, lahko zaključimo, da bo količinsko proizvodnja narastla za 8 odstotkov, po vrednosti pa celo za dve petini. Tak obseg proizvodnje se bo doseglo s povprečno 477 delavci v delovnem razmerju v TOZD, kar je 3 odstotke manj, kot je bilo planirano. To pomeni, da se je produktivnost precej dvignila.

Tudi akumulativnost poslovanja bo letos znatno boljša od lanske. Pričakujemo, da se bo v skladih nabralo še enkrat toliko sredstev. To pa bo dobra osnova za vlaganje v nujne investicije, tako da bomo lahko izvedli predvidene rekon-

strukcije.

Kljub doseženim dobrim rezultatom v proizvodnji pa ne moremo zatisniti očesa pred posledicami nenehno rastočih cen vsemu reprodukcijskemu materialu in ostalim poslovnim stroškom. Prav to pa seveda v marsičem zmanjšuje realnost doseženega uspeha in dokazuje le, da smo ob predvidevanjih določenega porasta cen materialu in poslovnih stroškov za leto 1974 kljub vsemu uspeli doseči pozitiven uspeh v poslovanju delovne organizacije, ki pa je seveda znatno manjši od ugotovljenega, za okoli 40 odstotkov povečanje vrednosti proizvodnje v primerjavi z istim obdobjem leta 1973. Za 8 odstotkov dosežena višja količinska proizvodnja pa je ob okoli 28 odstotkov porastu poslovnih stroškov realno povečana vrednost proizvodnje le 12 odstotkov.

Naloga delovne skupnosti je, da obsežno nedovršeno proizvodnjo, to je nedokončana terminska naročila, pravočasno in do konca leta izročimo naročnikom. S tem bi zagotovili predvideni uspeh.

POGLED IZ „BLIŽNJE PRETEKLOSTI“ V NOVO LETO

(Nadaljevanje s 1. strani)

smeli podraževati, saj bi to neprijetno vplivalo na naklado, ki se prvič v zgodovini Dnevnika vztrajno drži „nad vodo“, torej nad 50.000 izvodov dnevno. Če pa ne bomo podraževali, bomo morali povečati naklado in tako priti do denarja, ki bo šel za podražitve. Ravno zato je delavski svet tudi sklenil, da bomo celotni plan in vso dejavnost za prihodnje leto gradili na nakladi 55.000 dnevne naklade pri Dnevniku in 205.000 tedenske naklade pri Nedeljskem.

Visoke številke so to, marsikdo pravi, da previsoke. Utegnejo pa res biti previsoke, če ne bomo hiše okrepili ter ne samo trdo delali, marveč tudi dobro zastavili in spretno izpeljali nekaj akcij.

Čaka nas tedaj predvsem delo. To delo pa bo tudi obrodilo sadove, kot temu radi pravimo. In naj nam delo v prihodnjem letu zares obrodi kar najbolje. Hkrati pa naj prinese vsem delavcem Ljubljanskega dnevnika čimveč osebne sreče in zadovoljstva.

Enako naj velja za naše tovariše v Ljudski pravici, s katerimi nas tesno povezujejo ne le delo in skupni problemi, marveč tudi skupni cilji, dobro tovarštvo in medsebojno razumevanje.

Božo Kovač

KAKO DELAJO NAŠE DELEGACIJE

V začetku tega leta smo sprejeli novo ustavo SFR Jugoslavije in hkrati novo ustavo SR Slovenije, ki pomenita po svoji vsebini najširši listini samoupravljanja. Obe hkrati omogočata delovnemu človeku, samoupravljavcu, da enakopravno z drugimi v združenem delu odloča o pogojih in rezultatih svojega dela, o lastnih in skupnih interesih ter potrebah, hkrati s tem pa samoupravljevalec prevzema odgovornost za reševanje vseh vprašanj družbenoekonomskega in političnega položaja ter razvoja družbe.

Eno od sredstev, s katerimi bo delovni človek uveljavil svoje pravice, ki mu jih nudi ustava, je delegatski sistem. Delegatski sistem uresničuje izvrševanje politične oblasti kot funkcije samoupravno združenega dela.

Kljub temu, da se v zadnjem času o delegacijah in delegatskem sistemu mnogo govori in piše, pa verjetno marsikomu med nami še ni povsem jasno, kako je s to stvarjo. Torej si oglejmo, kaj so delegacije.

Imamo dve vrsti delegacij: delegacije družbenopolitičnih skupnosti in delegacije samoupravnih interesnih skupnosti. Ker smo slednje šele pred nedavnim izvolili, si nekoliko pobliže oglejmo delegacije družbenopolitičnih skupnosti, ki delajo že dobrega pol leta.

Vsakomur je jasno, da vsi delovni ljudje ne morejo neposredno (torej osebno) opravljati funkcij oblasti v skupščinah družbenopolitičnih skupnosti, ker je to nemogoče. Zaradi tega se v temeljnih samoupravnih skupnostih oblikujejo delegacije. S tem postanejo delegacije temelj funkcioniranja skupščinskega sistema.

Naloga delegacije in njenih članov je, da v skupščinah družbenopolitičnih skupnosti izraža neposredne, avtentične interese sredine, iz katere izhaja. Takšna naloga terja stalno povezanost delegacij in delegatov z delovnimi ljudmi. Moramo reči, da v našem podjetju še nismo izkoristili vseh možnosti, ki jih na tem področju imamo, in je ureditev tega problema ena najvažnejših nalog naše delegacije.

Več delegacij iz sorodnih temeljnih samoupravnih skupnosti oblikuje konferenco delegacij. Na sestanke te konference delegacij (ki so praviloma pred vsakim zasedanjem občinske skupščine) pošilja naša delegacija tri delegate, ki tamkaj pojasnijo naša stališča do obravnavanih problemov. Nato konferenca delegacij določi enega delegata, ki se udeleži zbora združenega dela občinske skupščine Ljubljana Center in ki sedaj prenaša dalje stališča vseh delegacij konference, torej tudi naše. Po seji občinske skupščine pa so delegati

dolžni, da poročajo o obravnavanih problemih po obratni poti nazaj do slehernega samoupravljalca. Ravno to povratno obveščanje je marsikje (in tudi pri nas) še v povojih, zato je naloga vseh delegatov in družbenopolitičnih organizacij, da ta problem čimprej rešijo v zadovoljstvo vseh nas.

VOLITVE DELEGACIJ V SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI

LJUDSKA PRAVICA

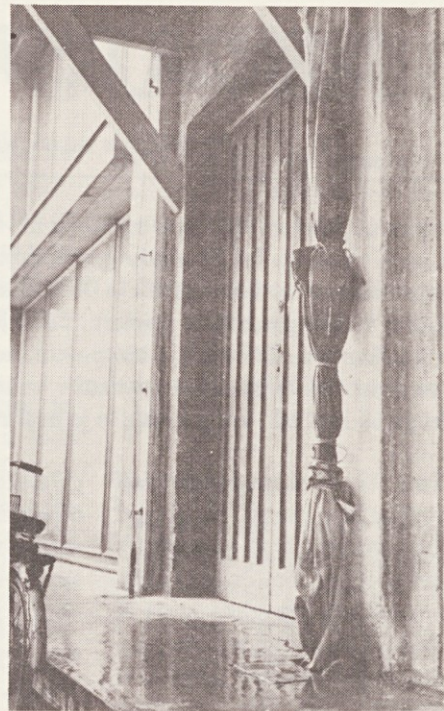
5. decembra smo volili delegacije v samoupravne interesne skupnosti (SIS). Na volilni listi je bilo 9 kandidatov, vsi so bili izvoljeni z zadostnim številom glasov. Člani naše splošne delegacije v vse SIS so:

ALBINA BURNIK — klišarna, RUPERT GORŠE — fotografija, CIRIL KAMNAR — knjigotisk, IVAN KOGEJ — ročna stavnica, ANA SLADIČ — knjigoveznica, ZORAN VALENTIČ — ofsettisk, ŠTEFAN VIDMAR — časopisna enota, FRANC VRHOVEC — strojna stavnica, linotype, monotype, ERNA ŽIVIC — režijska enota.

Do 15. novembra so vsi zbori delavcev evidentirali možne kandidate za člane delegacije: vseh evidentiranih kandidatov je bilo 21, izmed njih so delavci na zbori izvolili 9 kandidatov, ki so bili na volilni listi in so tudi izvoljeni v delegacijo.

Delavski svet bo moral na svoji prihodnji seji sprejeti predlog dopolnitev statuta, ki bo urejal pristojnosti in naloge delegacije. Poleg te dopolnitve statuta bo v razpravi tudi predlog za nekatere spremembe statuta, ki so posledica posameznih ustavnih določb in razmerja TOZD tiskarne do Časopisno tiskarskega podjetja Pravica — Dnevnik (doseganje Združeno podjetje Ljudska pravica). Vse spremembe in dopolnitve bo potrebno sprejeti po veljavnem postopku, da bodo pričele veljati v prvih mesecih prihodnjega leta.

Malomarnosti tudi v naši hiši ne manjka. Eno izmed njih je zabeležil s svojim objektivom naš fotoreporter pri izhodu iz našega ekspedita takrat, ko je močno deževalo. Ker je žlečna cev prav tamkaj odtrgana in se nihče ne pobriga, da bi jo popravili, so se tisti, ki imajo več dela pri tem izhodu in jih je močila deževnica, sami znašli ter z vrečami zakrpali manjkajoči žleb, tako da je voda curljala po žaklovini naprej na tla, ne pa škropila naokoli. Pohvalimo lahko iznajdljivost prizadetih delavcev, nikakor pa ne tistih, ki morajo skrbeti za vzdrževanje stavbe.

LJUBLJANSKI DNEVNIK

V Ljubljanskem dnevniku smo se odločili za izvolitev 12-članske splošne delegacije za delegiranje delegatov v skupščine vseh samoupravnih interesnih skupnosti.

Na zbori delavcev po oddelkih smo izbrali 18 kandidatov. Iz njihovih vrst so bili 5. decembra

izvoljeni: Jože Pogačnik, Nada Mavrič, Slavko Drlje, Marija Anderle, Marta Jančar, Vinko Borišek, Tinka Golob, Vera Šoltes, Janez Premk, Janez Alič, Anka Štrukelj in Stane Klemenc.

Udeležba na volitvah je bila 90-odstotna. Od 151 volilnih upravičencev jih je namreč volilo 136.

POSLOVANJE TOZD LJUBLJANSKI DNEVNIK V OKTOBRU 1974

PRESEGLI VSE PLANIRANE POSTAVKE

V oktobru 1974 smo imeli 5,393.125 dinarjev dohodkov in 4,629.505 dinarjev stroškov. Razlika 763.620 dinarjev pa predstavlja ostanek dohodka. Nasproti planu smo dohodke povečali za 27 odstotkov, stroške za 16 odstotkov, ostanek dohodka pa za 218 odstotkov. Ta zelo dober rezultat bomo v preostalih dveh mesecih še izboljšali, ker pričakujemo večje dohodke od oglasov. Po novem letu pa se bo akumulacija občutno znižala, ker se bodo podražile tiskarske storitve, poštna dostava časopisov, verjetno se bo po napovedih podražil precej tudi rotopapir. Pričakujemo tudi druge podražitve, cen za naša časopisa pa, če bo le mogoče, ne bomo zviševali. Zvišali bomo cene oglasom in pa tarife za ekspedit tujih časnikov ter cene tiskarskih storitev v IBM.

Pri realizaciji smo presegli vse planirane postavke razen pri grafič-

ni dejavnosti. Dohodke od naklade smo presegli zaradi višjih cen, pri oglasih in drugih postranskih dejavnostih pa je bil fizični obseg večji. Povprečna tiskana dnevna naklada Dnevnika je bila 51.333 izvodov (plan 52.000 izvodov), Nedeljskega dnevnika pa 200.250 izvodov (plan 202.000 izvodov).

Zaradi višjih cen in popravljanja tarif za osebne dohodke smo presegli tudi planirane stroške. Stroški so preseženi zlasti pri naslednjih vrstah stroškov: material za ekspedit, fotomaterial, tekoča popravila, poštni stroški, dnevnice, stroški za reklamo, strokovna literatura, brezplačni izvodi, honorarji raznašalcem, avtorski honorarji, zakonske obveznosti in pri osebnih dohodkih.

Kljub naraščanju nelikvidnosti takoj poravnamo vse račune in druge obveznosti in to iz svojih sredstev.

MENZA OSTANE PO STAREM

Investicija ne bi bila smotrna glede na sedanje predpise

Novica ni posebno aktualna, saj skoraj ni verjetno, da še kdo od zaposlenih ne bi vedel, da bo Gostinsko prehraben center še v naprej upravljal našo menzo. Po vseh zapletih je DS dokončno sklenil, da investicija v menzo, ki bi bila potrebna v primeru, če bi jo prevzel privatnik, ne daje nobenega jamstva, da bi bila z njo potem zadovoljna večina zaposlenih. Ves denar bi bilo treba namreč vložiti v kuhinjski del menze, restavracijski del pa bi ostal tak, kot je sedaj, to je neprimeren in zanemaren.

Člani DS, ki so na posebni seji razpravljali le o menzi, so se pred sejo posvetovali s sveti in delavci v obratih. Večina obratov je menila, da je investicija prevelika in da bi bilo bolje z manjšimi sredstvi urediti del, ki je namenjen njim, to je restavracijski del. Na odločitev članov DS je vplivala tudi nova okoliščina: po veljavnih predpisih se regres za hrano lahko izplačuje v breme materialnih stroškov le v primeru, če upravlja menzo podjetje, ki je za to registrirano, kakor hitro pa prevzame menzo privatnik, se mora celoten regres izplačevati iz osebnih dohodkov.

DS je pooblastil komisijo, ki se že sicer ukvarja z menzo, da pripravi do prihodnje seje predlog za najnujnejše investicije v menzo, ter da izdela predlog novega načina regresiranja hrane. Člani DS so namreč v veliki večini predlagali tudi to, da bi se regresni bon lahko uporabil za več različnih jedil in ne le za topli obrok. Pijača, razen mleka in čaja, bi bila pri tem izločena. S tem, da bo za bon mogoče dobiti tudi drugo hrano, bo pridobil lastnost denarja in komisija bo morala razpravljati tudi o njegovi novi vrednosti.

Samoupravni sporazum o delitvi dohodka in osebnih dohodkov za grafično panogo določa, da se hrana lahko regresira mesečno v znesku 100 dinarjev. Tisti člani delovne skupnosti, ki so do sedaj prejeli več vredni bon (6,50 dinarjev), so prejeli več, kot dovoljuje SS (za 23 delovnih dni 149,50 dinarjev, za 22 delovnih dni pa 143 dinarjev). Z izračunom je bilo ugotovljeno, da je bon lahko vreden največ 4,50 dinarjev, da ne presežemo dovoljenega zneska 100 dinarjev.

Po dosedanjem sistemu je bilo izplačevanje v višji vrednosti možno le zato, ker precejšnje število članov delovne skupnosti ni uporabljalo bonov in tako se je neporabljen denar teh članov porabil za zvišanje vrednosti. Po novem sistemu, ki ga predlagajo člani

delavskega sveta, pa to ne bo več mogoče, ker bodo bon vnovčili verjetno skoraj vsi člani delovne skupnosti, če ne za redni topli obrok, pa za drugo vrsto hrane. Pri

novem sistemu, če se bo uveljavil, bi radi opozorili še na to, naj člani delovne skupnosti uporabijo bon v celotni vrednosti, kakršna pač bo, ne pa, da zanj kupijo le kos kruha ali skodelico mleka oziroma čaja. Posameznik s tem sicer nekaj malega prihrani, tiskarna pa mora Gostinsko prehrabenemu centru plačati celotno vrednost bona.

Komisija za menzo bo predvidoma pripravila svoj program do 15. decembra in tako bodo imeli člani

DS možnost, da še pred koncem leta o njem razpravljajo ter da se prične izvajati že v začetku prihodnjega leta. Če ne bo teklo vse tako gladko, bomo morali s spremembami še malo počakati, vendar največ kakšen mesec.

Delavski svet je v razpravi o preureditvi menze pokazal tudi na naše lastne napake: neprimeren odnos do osebja, do hrane, do inventarja pa tudi do sodelavcev, ki nimajo te sreče, da bi našli prosto mizo in se jim tisti, ki so že pomalicali, iz objestnosti nočejo umakniti. Disciplinirati bomo morali sebe, vzporedno s tem pa se bomo trudili, da bo Gostinsko prehraben center v razumnih mejah ustregel tudi našim željam.

DELAVSKA NADZORNA KOMISIJA LP PRIPOROČILA

PRIPRAVITI NOV PRAVILNIK O DELITVI OSEBNIH DOHODKOV

Od zadnjega poročila v delavski nadzorni komisiji tiskarne v glasilu „Črno na belem“ je imela komisija dva sestanka. Najvažnejša točka, o kateri so razpravljali, je bila izplačevanje osebnih dohodkov po učinku v oddelkih. Sestanek je bil sklican na zahtevo delovnih enot knjigovoznice.

Po obširni razpravi je bil sprejet na predlog članov komisije sklep: kljub nekaterim dokaj pozitivnim rezultatom nagrajevanja po učinku niso v praksi marsikdaj podani pravilni rezultati nagrajevanja po delu, ker na rezultate vpliva preveč vzrokov, ki niso odvisni od delovnih enot. Zaradi tega nastajajo nezdravi odnosi med oddelki in v oddelkih samih.

Glavni razlogi za to so: neenak start, neenaki pogoji dela po oddelkih (glede na značaj dela in kadrovsko strukturo), odvisnost oddelkov od kvalitete dela prejšnjih oddelkov (ki se ne ugotavlja), padec kvalitete izdelkov, neusklajenost norm med oddelki, izplačevanje osebnih dohodkov pa ni usklajeno z rezultati obračunov in družbenim sporazumom.

Komisija predlaga: sistem normiranja naročil in evidenco rezultatov dela po normah naj s pomočjo tehničnih popravkov izvajamo še naprej, izplačuje pa naj se po plansko določeni točki, ki se vsako leto na novo določi. Nagrajevanje po učinku naj se izvede ob trimesečnem obračunu iz ostanka dohodka (dobička), za kar naj se pripravi pravilnik o delitvi osebnih dohodkov.

Sklepe komisije so bili predlo-

ženi delavskemu svetu, ki je na svojem zasedanju sprejel sklep, da

se do 10. decembra letos pripravi pravilnik o delitvi osebnih dohodkov in se da v javno razpravo, tako, da bi bilo možno preiti na izplačevanje osebnih dohodkov po spremenjenem pravilniku že z novim letom.

OSEBNI DOHODKI V LUČI STATISTIKE

PODATKI O IZPLAČANIH OSEBNIH DOHODKIH V TISKARNI LP V OKTOBRU 1974

Povprečni mesečni osebni dohodek 3.072,55

V ročni stavnici znaša povprečni osebni dohodek 2.998,40, v strojni stavnici 3.126,20, časopisni enoti 3.910,80, klišarni 2.943,45, knjigotiskarski strojnici 2.730,30, fotografiji 3.405,10, litografiji 2.943,65, knjigovoznici 2.485,45, mehanični delavnici 3.364,25 in v režijski grupi 3.283,25.

Najnižji izplačani osebni dohodek je bil 1.723,45, najvišji pa 8.583,40

PODATKI O IZPLAČANIH OSEBNIH DOHODKIH V LJUBLJANSKEM DNEVNIKU V MESECU NOVEMBRU 1974

Povprečni mesečni osebni dohodek je bil 4.164,65 din

V redakciji znaša povprečni osebni dohodek 4.834,41, v BEP 3.820,19, IBM 3.594,89, v upravi ZP 6.176,60, splošnem oddelku in računovodstvu 4.375,28, prodajnem oddelku 3.813,79, naročninskem oddelku 3.186,20, ekspeditu 3.575,44, adremi 3.138,77, v podružnicah 3.486,04, šoferji pa so prejeli 3.693,07 din.

Najnižji izplačani osebni dohodek je bil 2.070,00 (naročninski referent).

Najvišji izplačani osebni dohodek je bil 8.700,70 (glavni urednik).

TOKRAT SO SI ŽELJE PODOBNE

Konec leta se bliža. To je čas, ko delamo najrazličnejše obračune, ko seštevamo uspehe in neuspehe, ko izražamo mogoče in nemogoče želje! Zadovoljstvo doma in v družini prinaša uspehe v službi, uspeh v službi pripomore k dobri volji doma. Odločili smo se in prisluhnili bomo velikim in malim željam našega kolektiva in morda bomo tako v prihodnjem letu lahko storili kaj, kar bo prineslo zadovoljstvo nam, ki smo zaposleni v tej hiši, podjetju pa še boljši delovni uspeh. Skušali smo poiskati nekaj ljudi, katerih želje in misli bi navsezadnje lahko bile tudi želje in misli vsega kolektiva – vseh nas! Če nismo ravno najbolj zadeli, pa nam prosim oprostite.

Sandi Sitar – urednik kulturne rubrike Dnevnika

je na vprašanje, kako je bil zadovoljen z delom in uspehom v naši delovni organizaciji, in kaj si želi v novem letu, odgovoril:

„Da bo dobro na koncu, bom začel s tem, o čemer menim, da je bilo slabo: menim, da mnogih domišljenih stvari nismo realizirali. Ker so nam manjkali rezultati, smo ponovno razmišljali, kako bi do njih prišli, in iz istih razlogov spet ni bilo rezultatov. Kar vrteli smo se po začaranih krogih! V takšnem začaranem krogu je tudi naš pravilnik o nagrajevanju po delu. Ker menim, da je navedeni konkretni primer dovolj karakterističen, ni treba navajati drugih primerov.

V letu 1975 želim odpravo omenjenih pomanjkljivosti ter rešitev zanje vidim v neformalnem samoupravljanju ter v učinkovitem vodenju, večji strokovnosti, predvsem pa v doslednem upoštevanju specifičnosti pogojev našega dela.“

Fotoreporter Marjan Ciglič

meni, da delo ni bilo najboljše organizirano, posebno v uredništvu ne. „Žal mi je tudi, da je toliko dobrih novinarjev in ljudi iz drugih služb zapustilo Dnevnikove vrste in se zaposlilo večinoma drugje. V prihodnje pa bi želel Dnevniku in Nedeljcu vsaj tolikšen uspeh kot sta ga imela doslej. Samoupravni sporazum, predpise in druge akte pa je treba čimprej solidno spraviti pod streho.“

Majda Tičar – vodja BEP

Na vprašanje, kaj pogreša v naši delovni organizaciji, je povedala, da ni zadovoljna s sodelovanjem med posameznimi oddelki. Z večjo povezanostjo bi bil uspeh lahko mnogo boljši. Premalo se zavedamo, da vsi delamo v istem interesu in za isto hišo. Če naš časopis ni dobro napisan, potem se ne prodaja dobro, in slabo je za nas vse! Kadar nas ne berejo, imamo slabše

plače. Želim si, da bi se končno le zavedali, da od vratarja do kurirja vsi pripadamo Dnevniku!

Franc Mazovec – desk

„Pravilnika ni, denarja tudi ne in kaže, da ga tudi še ne bo. Letos smo veliko denarja porabili za investicije, ne vem pa, kje se vse to pozna? Naklada in obseg časopisa sta še vedno isti! V prihodnje pa si želim predvsem boljše odnose v kolektivu, saj upam trditi, da niso najboljše.“

Milan Lukek – računovodja

Z letošnjim poslovanjem je zadovoljen, zdi se mu, da je tudi finančno stanje v redu. Tudi s povečanjem plač je zadovoljen, saj pravi, da 4.100 din v povprečju premore le malo podjetij! Rad bi, da se uredijo spori okoli osebnih dohodkov in predvsem med posameznimi oddelki. Želi si ustalitev cen. Podražitev papirja in drugih stroškov pa napoveduje ponovno podražitev časopisa, kar pa ljudje ne bodo zmogli!

Borišek Justi

Iz ekspedita je bila z delom v letošnjem letu še kar zadovoljna, čeprav meni, da bi bilo lahko marsikaj bolje. „Narava našega dela je taka, da terja prisotnost ponoči in podnevi. Velikokrat delamo 16 ur skupaj, po potrebi pa tudi 18. Ženski, ki je doma še gospodinja, mati in žena, to ni ravno najlažje. Očitajo nam zaslužek, ki res znese tudi do 4000 dinarjev, pozabljajo pa, da smo opravili dvestopetdeset do tristo ur. Premalo upoštevajo, da moramo tako delati, ker je pač delo tako! Pri podjetju sem dvaindvajset let in do danes še vedno stanujem s svojo štiričlansko družino v eni sobi. Razumem, da težko pridemo do mladih in spodobnih novinarjev, pa vendar se mi zdi zamalo, da jim rešujejo stanovanjske probleme že takoj v prvem letu, jaz pa čakam skoraj četrto stoletje! Sama nimam več daleč do upokojitve, skupaj s tistimi, ki bodo ostali v ekspeditu, pa si želim boljše pogoje v oddelku, več infor-

miranosti in organiziranosti dela.“ Justi upa, da ji bo novo leto prineslo stanovanje.

Pri Dnevniku ne smemo pozabiti na šoferje, saj njihova prizadevnost, pripeljati Dnevnik pravočasno, ni zadnji faktor pri prodaji časopisa.

Peter Ivanović

bi rad boljše osebne dohodke, ki so morda prenizki zaradi narave dela. Ko razvaža „Nedeljca“, preloži več ton papirja, nima pa niti nočnega dodatka!

Mira Snojeva

dela na blagajni prodajnega oddelka in nam je povedala kar mnenje celotnega oddelka. V novem letu si želijo predvsem boljše delovne pogoje. Prostor, v katerem so danes, je pač ustrezal ob nakladi 30.000 izvodov, ni pa primeren za današnjo izdajo časopisa. Večja naklada pomeni tudi več strank, s katerimi mora biti človek kar se da prijazen. V teh pogojih pa to ne gre vedno. Blagajna bi sploh morala poslovati v miru. „Včasih so pravili, da je prodajni oddelek srce hiše, danes pa se čutimo vedno bolj zapostavljene. Tudi tistega spoštovanja ni več! Drugi oddelki dosežejo skoraj vse, mi pa prav nič!“

Tako, kot je različen naš kolektiv, tako različne in raznovrstne so bile tudi ocene našega letošnjega dela, predvsem pa želje za prihodnje. Upajmo, da se bodo vsem izpolnile tudi tiste, o katerih niso hoteli spregovoriti, za katere so menili, da jih ni vredno izgovarjati. Skoraj pa bi bilo mogoče trditi, da jih prav te najbolj pestijo, da si želijo rešitev prav zanje!

Mira Snoj

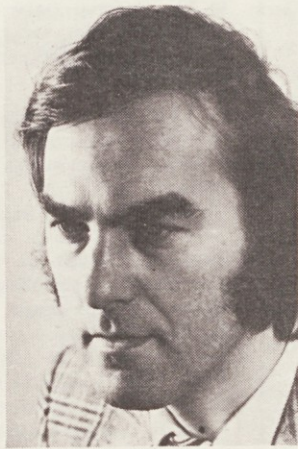
Marjan Ciglič

Justi Borišek

Franc Mazovec

Milan Lukek

DOBILI BOMO FOTOSTAVNI STROJ

Proti koncu tega ali v začetku prihodnjega leta bomo le dobili dolgo pričakovani fotostavni stroj ACM 9000. Namenjen je v glavnem za stavljenje časopisnih naslovov.

Kapaciteta računalnika in snemalnega aparata je 40.000 znakov na uro za velikost črk do 12 enot, pri večjih stopnjah je zmogljivost ustrezno manjša. Najširši format je 42 cicero, črke pa lahko reproduciramo v dvanajstih različnih stopnjah od 6 do 72 enot. Vse stopnje spre stroj avtomatično v eno črkovno črto. Vrste spiramo sredinsko, na poln format, na levo ali desno naslonilo. Na snemalni bobn sta vpeta dva filmska traka vsak s štirimi pisavami, ena pisava ima 102 znaka, to je skupno 816 znakov. Stroj snema na fotopapir ali film v širinah 7,6, 15,2 in 20,3 centimetrov.

Ti skopi podatki nam povedo, da bo stavni stroj zmogel tudi več, kakor samo časopisne naslove. Ko bodo naši stavci z delom na njem dodobra seznanjeni, bomo na njem stavili vse krajše tekste za ofsetni tisk in klišarno, z dokupom ustreznega perforatorja pa tudi daljša besedila za knjige v ofsetnem tisku. Zaenkrat bo komandni pult s tastaturo neposredno povezan prek kabla z računalnikom in snemalnim aparatom.

Korektura daljših besedil bo nekoliko težavnejša, ker nismo kupili korektorne postaje, to pa bi bilo tudi negospodarno, saj je zmogljivost premajhna, da bi ga lahko uprabljali v večji meri za stavljenje knjig.

ACM 9000 nam bo dobro služil kot preizkušnja za prehod na fotostavne naprave, ki jih nameravamo v letu 1975 kupiti za zamenjavo iztrošenih IBM naprav. Tako bomo lahko v malem spoznali vse posebnosti fotostavka in se lahko pravočasno pripravili tako po organizacijski kot po kadrovske platni na nove stroje, ki bodo v prihodnjem letu predstavljal velik del naših investicij.

ODLOČITVE ŠE NI

Veliko tovarn po svetu se ukvarja z izdelavo fotostavnih strojev, zato odločitev, kakšne nabaviti, ni lahka

Že v predzadnji številki našega glasila smo lahko prebrali, v kakšnih dilemah je tehnična služba naše tiskarne (in tudi drugih) pri izbiri fotostavnih strojev, ker moramo sedanje stroje IBM zaradi izrabljenosti zamenjati. Številne izdelovalce fotostavnih strojev smo sicer lahko hitro izločili zaradi neustreznosti za naše razmere, previsoke cene, preslabih zagotovil popravila in podobnega. Ostala pa sta glavna konkurenta, in to Linotype s strojem linofilm VIP in Bobst Graphic z eurocatom.

Linotype ima v izdelovanju stavnih strojev gotovo prednost pred Bobstom, saj je bil že prvi stavni stroj, ki je bil kolikor toliko uporaben, zgrajen v Ameriki pod imenom linotype. To pa seveda še ni kar odločilen dejavnik in samo zaradi tega drugih tovarn še ne moremo izločiti iz konkurence. Ker bo investicija v to precejšnjo in bo težko opravičiti slabo izbiro, smo zaprosili obe podjetji, da bi nam omogočili ogledati si njihove stroje v praksi. V to je najprej privolila tovarna Linotype in nam predlagala, da si ogledamo njihovo tovarno in eno od tiskarn v ZR Nemčiji, ki njihove stroje že uporablja, da nam posreduje svoje vtise in izkušnje z njimi.

V Eschborn pri Frankfurtu je nato odpotovala štiričlanska skupina, sestavljena iz strokovnjakov iz tiskarne in redakcije Dnevnika. Prvi dan smo si ogledali poseben del tovarne, ki je namenjen za demonstracijo strojev in za učenje strokovnjakov iz posameznih tiskarn, ki so se odločile za nakup njihovih strojev, za delo na teh strojih. Da bi delovanje bolje razumeli, nam je direktor tega sektorja tovarne najprej prikazal in razložil, s kakšnimi stroji bi lahko zadostili našim današnjim potrebam po stavku. Vse možne variante je opremil tudi s cenami za stroje in stroškom za osebje.

KAJ JE BOLJ PAMETNO?

V svojih izvajanjih nas je najprej prepričeval, da ni pametna odločitev, namesto njihovih perforatorjev nabaviti perforatorje Facit. Ti so sicer res občutno cenejši kot njihovi, vendar je njihova življenjska doba, ker delujejo na mehanškem in ne na elektronskem načelu, občutno krajša. Vsekakor pa bi bil za Facitove potreben že po treh letih generalni remont, ki bi stal vsaj tretjino nabavne cene ali še več. Z njihovimi perforatorji bi se dalo zaradi preprostejših povelj tudi več postaviti in bi delo osmihi Facitovih lahko opravili na sedmih njihovih perforatorjih. Korigiranje bi opravljali po odtisih na fotopapirju, kjer bi stavek imel že dokončno obliko, ki se jo pri brezkončnem odtipkanem besedilu ne da preveriti. Manjše napake bi kar prelepili (tako delajo tudi vse nemške tiskarne), večje korekture pa bi opravili na korekturnem stroju in ponovno osvetlili.

Tudi glede korekture se niso povsem strinjali z našo zamisljo, da bi nabavili namesto večjega manjši korekturni stroj linotext MBK 500. Ta stroj namreč deluje in opravlja korekture po magnetnem traku, ki se ga da res velikokrat uporabiti, vendar ne bo vedno časa presnemati s perforiranega papirnega traku na magnetnega, predvsem pri dnevnem časopisu. Namesto dveh malih korekturnih strojev MBK 500 so predlagali večji korekturni stroj linoscreen, ki dela kar s perforiranim trakom, na njem pa je možno sestaviti tudi vsako-

vrstne akcente in druga znamenja, kar se na malem ne da. V primeru okvare stroja bi si zasilno pomagali s posebnim tipkalnim strojem, ki vrste tudi spira, zato se na njem lahko stavijo zapletene vrste stavka in v sili tudi korigira.

MOREBITNE POMANJKLJIVOSTI

Zaradi skopo odmerjenega časa in premajhnega poznavanja strojev nasploh, pri demonstraciji seveda nismo mogli ugotoviti morebitnih pomanjkljivosti strojev. Vsi so bili v pogonu in so dobro delovali. Za gladek časniški stavek kaže, da dobro služijo, za kompliciranega pa so priznali, da je potrebna precejšnja predhodna obdelava rokopisov, pa tudi mir in zbranost pri delu, predvsem pa dobro odtipkano besedilo s čimmanj napakami, saj je fotopapir predvsem pa film precej drag material, pa tudi trakovi za perforiranje nekaj stanejo.

V dvorani za demonstracije smo videli tudi najnovejši stroj, ki kar sam izdeluje perforirani trak z rokopisa; seveda mora biti za ta stroj ustrezno napisan in tudi napake popravljene na istem stroju kot je bilo natipkano besedilo, da jih stroj upošteva. Če stroj naleti na črko ali znamenje, ki ga ne razpozna, se ustavi in je treba ročno odtipkati potrebno znamenje. Stroj še ni bil v pogonu, ker so ga šele dobili, za nas pa vsekakor ne bi prišel v poštev, še bolj zaradi rokopisov kot cene.

Po demonstraciji smo ponovno razpravljali o naših željah na podlagi vtisov, ki smo jih dobili pri ogledu delovanja. Na koncu so nas obvestili, da bomo naslednji dan odpotovali skupaj z njihovim predstavnikom v skoraj 300 kilometrov oddaljeno mesto Aalen blizu Ulma na ogled tiskarne.

OGLED TISKARNE

V Aalenu nas je sprejel direktor srednje velike tiskarne (približno 170 delavcev). Sklednili smo, da si najprej ogledamo tiskarno in nazadnje vprašamo, kar ne bi mogli razjasniti med ogledom. Takoj na začetku nas je presenetilo dovršeno organizirano in usklajeno delo kljub razmeroma nefunkcionalnim prostorom, saj obratuje tiskarna v precej starem poslopju. Za

prehod od klasičnega k foto stavku so potrebovali približno osem tednov, natisnejo pa vsak dan dva dnevna časnika, približno 50 odstotkov zmogljivosti pa izkoristijo za druga naročila.

Stroja linofilm VIP in tipkalnice jim tečejo že približno dve leti, do sedaj praktično brez popravil, tako da so z nakupom zelo zadovoljni. Osebe imajo tako izučeno, da vsak delavec po potrebi pomaga pri drugih delih, da je delo v roku opravljeno. Tako si medsebojno pomagajo ročni stavci in stavci na raznih tipkalnicah, vsi pa opravljajo po potrebi tudi montažo. Stavca so celo izučili, da tiska na ofsetnem stroju, če se za to pokaže potreba. Lepo urejeno imajo tudi vso dokumentacijo, da hitro najdejo vsak oglas ali karkoli, kar je bilo objavljeno v njihovih časnikih, za ponovno uporabo. To delo se jim zelo izplača.

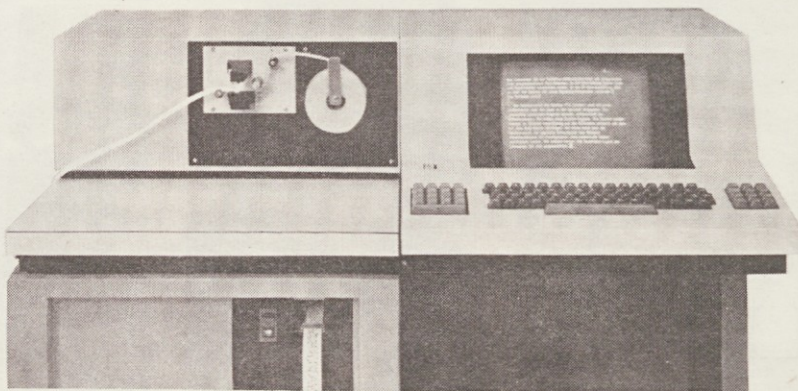
Presenetilo nas je tudi natančno planiranje proizvodnje. Iz razpredelnice na steni smo videli izostanke zaradi bolezni, dopustov in druge odsotnosti delavcev, za vsako naročilo pa rok do kdaj bo izdelano v posameznih oddelkih. Iz velike preglednice na steni je bila razvidna zasedenost posameznih oddelkov in strojev, vse faze dela pa so pred začetkom planiranja ovrednotili in to tudi obrazložili.

Pred dokončno odločitvijo o nakupu bo treba pregledati še rezultate podobnega obiska pri konkurenčnem podjetju. Ker je elektronika pri vseh strojih v glavnem enaka, saj sta na svetu samo po ena ameriška in japonska tovarna, ki jo izdelujeta, bo treba bolj na okvare gledati na druge prednosti. To je izbira črk, kakovost preslikave pri povečavi, dobra črkovna črta, lepi razmiki med črkami, možnosti računalnika (pri Linotypu je možno nabaviti tudi dodatni razširjeni program), korigiranje in kako si pomagati v primeru okvare, če bi se pripetila v najbolj kritičnem času. Če bodo prišli tudi v drugih podjetjih do podobnih zaključkov kot mi, bo odločitev lažja, saj bi v primeru potrebe laže pomagali drug drugemu.

Srečko Mrak

PODPIS K SLIKI:

Korekturni stroj linoscreen lahko dela po perforiranih ali magnetnih trakovih. Besedilo po delih projiciramo na ekran, s premakljivim svetlobnim kazalnikom pa poiščemo po korekturnem odtisu besedo, ki jo je treba popraviti. S pritiskom na tipko brišemo odvečno črko ali dodamo manjkajočo, izločimo ali dodamo manjkajočo besedo pa tudi cel stavek ali odstavek. Vse drugo opravi stroj sam.

DEDEK MRAZ BO PRIŠEL V MENZO

Letošnja prireditev Dedek Mraz v tiskarni bo malo drugačna od tistih, ki smo ji bili vajeni starši pa tudi otroci v preteklih letih. Že nekaj let zapovrstjo smo povabili naše otroke in starše v gledališče, kjer so si najprej ogledali gledališko predstavo, potem pa jih je obdaroval Dedek Mraz. Predstave v gledališču so bile bolj ali manj primerne za otroke, čeprav je težko uskladiti sposobnost dojemanja 2 ali 3-letnih otrok z otroci, sta-

rimi 8 let, kolikor jih imajo najstarejši obdarovanci. Samo obdarovanje je bilo zaradi velikega števila otrok in njihove razdelitve v štiri različne skupine (po starosti in po spolu) precej težavno, in Dedek Mraz ter njegovi pomočniki so imeli z darili precej dela. Če jim ne bi priskočili na pomoč nekateri naši neutrudni sindikalni delavci, bi verjetno vsako leto prišlo do velike zmešnjave. Nihče pa pri tem ni pomislil, kaj otrokom več pomeni, ali predstava v gledališču, ki je najmlajši običajno niso razumeli in jih je dolgočasila. ali to, da dobe darilo iz rok Dedka Mraza ali od njegovega pomočnika medveda oziroma zajca, ki se z njim malo poigra ali ga vsaj od blizu pogleda.

Zato se je letos poslovni odbor odločil za spremembo, če se bo obnesla, pa bomo šele videli. Dedek Mraz bo obiskal otroke v tiskarni in ker je, menza največji

skupni prostor, čeprav ne najprimernejši, bo prireditev v menzi. Sindikat se bo potrudil, da bo menza izgubila del svojega vsakdanjega videza, da bo primerno okrašena pričakala Dedka Mraza z njegovim spremstvom in seveda otroke. Ker pa je menza še kljub vsemu premajhna, saj imamo vseh otrok nekaj več kot 150 in skupaj s starši bi jih bilo vsaj še enkrat toliko, se je poslovni odbor odločil še za eno spremembo: Dedek Mraz bo obdaroval najprej starejše otroke, potem pa mlajše.

Tako bosta zadnjo soboto v decembru (28. 12.) ločeni prireditvi – ob 9. uri za otroke od 6. do 8. leta starosti, ob 10. uri pa za otroke od 2. do 5. leta. Tisti malčki, ki imajo bratce ali sestre v starejši skupini, bodo darilo prejeli skupaj z njimi. Predstavo bodo pripravili gledališki igralci in upamo, da bodo otroci z njo zadovoljni.

Nogometno moštvo Ljudske pravice bo prezimilo na petem mestu.

NAŠE MOŠTVO SE JE SLABŠE UVRSTILO

V namiznem tenisu smo se tokrat slabše odrezali. Nismo uspeli sestaviti ekipe, ki bi nas zastopala na vseh tekmovanjih. Tako smo v močni skupini Iskra Commerce, Jugobanka, Kartonažna tovarna in Tiskarna Ljudske pravice zasedli tretje mesto. Z Iskra Commerce smo izgubili z 2:1, naslednjo tekmo s Kartonažno tovarno smo dobili s 3:0 in z Jugobanko izgubili s 3:0, ker nismo imeli popolne ekipe.

Tekmovanje v košarki je na polovici. Doslej se je naša ekipa dobro držala, saj je premagala vse tri nasprotnike – Mladinsko knjigo 20:27, Slovenija ceste 30:31 in Ljubljansko banko 0:20. Če bo ekipa še naprej igrala tako dobro in bodo igralci še naprej tako resno prihajali na treninge in tekme, potem si lahko obetamo visoko uvrstitev v svoji skupini. Za plan smo si postavili osvojitve drugega mesta, toda nobene tekme ne bomo že v naprej predali.

Ženske bodo pričele svoje tekmovanje v odbojki šele januarja, ko bo končano tekmovanje v košarki.

Končano je jesensko sindikalno prvenstvo v nogometu. Naše moštvo se je slabše uvrstilo, kot smo pričakovali, to pa zato, ker sta Jože Moškrič in Univerzal zmagala na vseh zaostalih tekmah. Položaj na lestvici pa je tak, da lahko z

Končna lestvica skupine B je taka:

1. Univerzal	8	4	3	1	13 : 9	11
2. Žito	8	4	2	2	17 : 8	10
3. Mlad. knjiga	8	3	4	1	17 : 9	10
4. J. Moškrič	8	5	0	4	15 : 10	10
5. Ljud. pravica	8	3	3	2	13 : 10	9
6. Želež. postaja	8	3	2	3	16 : 17	8
7. Slov. tiskarna	8	1	5	2	11 : 12	7
8. Metalka	8	2	1	5	11 : 20	5
9. Založba M. K.	8		2	6	4 : 22	2

malo več športne sreče spomladi osvojimo tudi višje mesto. Večkrat smo nastopili nepopolni in brez standardnega vratarja, ki ga je dokaj dobro zamenjal Marjan Bavčar.

KADROVSKE NOVICE

TISKARNA LJUDSKE PRAVICE

JUBILANTI – 20 LET V PODJETJU

Za 20-letnico neprekinjenega dela je delovna skupnost tiskarne Ljudske pravice tudi letos obdarila s spominskimi darili svoje jubilate:

Anico Tomšič iz ofsetretuše,
Anico Martinčič iz reprofotografije,
Olgo Šere, upokojena v 1974 l.
Cirila Medveda iz knjigovoznice,
Slavka Klanžarja iz knjigotiska.

JUBILANTI – 50-LETNIKI

V tekočem 1974. letu so dopolnili 50-letnico starosti in več kot 15-letnico delovne dobe v delovni skupnosti tiskarne LP naslednji tovariši in tovarišice:

Zofka Povše iz knjigotiska,
Ivanka Jakopin iz knjigovoznice
Jože Kraljič iz klišarne
Ivo Savič iz ofsetretuše in
Franc Stergar iz ofsetstrojnice

Petdesetletniki so bili nagrajeni z enomesečnim povprečnim dohodkom, razen tov. Stergarja, ki je dobil polmesečnega, ker še nima 15 let delovne dobe v TLP.

PRIŠLI V TISKARNO V NOVEMBRU

Zora Mendiževac, za knjigovozno delavko,
Janez Strnad, ofsettiskar iz JLA,
Milosava Matič, za knjigovozno delavko,
Daniel Čilenšek, za ročnega stavca.

ODŠLI SO IZ TISKARNE V NOVEMBRU

Branko Vujiničič, skladiščni delavec – sporazum
Hidajeta Zukanović, kgv. delavka – sporazum
Ljudmila Kovač, kgv. delavka – samovoljno
Janja Slevac, ofsetretušer – po preizkusnem roku
Franci Preskar, strojni stavec – sporazum
Serafini Lina, izlagalka ofsettiska – sporazum
Milovan Karadžić, odpremni delavec – v JLA
Tončka Bozovičar, čistilka – samovoljno
Dušan Bele, knjigotiskar – sporazum

PRIZNANJE

Iz Vojaške pošte 4795 Beograd smo prejeli naslednje obvestilo: „Nedavno je bila ustanovljena značka „PRIMERAN VOJNIK“, ki se podeljuje vojakom v znak priznanja za zgledno izvrševanje vojaških dolžnosti. Vojaki, ki dobijo značko „PRIMERAN VOJNIK“, imajo pravico tudi do 15-dnevnega nagradnega dopusta.

Imamo prijetno dolžnost, da vas obvestimo, da je delavec iz vaše delovne organizacije Boris PANTAR prejel značko „PRIMERAN VOJNIK“.

Bodite ponosni na člana vašega kolektiva, ki je za zgled ostalim vojakom in vam na to tudi iskreno čestitamo.“

V Beogradu, 4. novembra 1974

KOMANDANT
peš. polkovnik
Peterka Franc l.r.

Opomba uredništva: Boris Pantar je ročni stavec v obratu ročne stavnice in je v JLA od 28. januarja 1974.

LJUBLJANSKI DNEVNIK

V novembru sta se pri nas na novo zaposlila ekspeditor Teodor Tavčar in vodja centrale prodajno-naročninske službe za Ljubljano Andrej Grum. odšli pa so: novinarka Marija Frančeskin, tajnica BEP Zlata Trtnik–Tešar in referent prodajno-naročninske službe v Ljubljani Matija Plut.

BRALCEM ČLANOM DELOVNEGA KOLEKTIVA

Vsa pisma – po možnosti napisana na stroj – so nam vedno dobrodošla. Čim krajša bodo, toliko več možnosti bo, da jih bomo objavili. Prednost bodo seveda imela tista pisma članov našega delovnega kolektiva, ki zadevajo neposredne probleme pri njihovem delu, predloge za razne izboljšave in seveda tudi pritožbe, ki jih na drug način doslej ni bilo možno uveljaviti. Vsa pisma morajo biti seveda podpisana s polnim naslovom, ker bodo drugače končala v košu. Vso pošto ali predloge o tem, kaj želite, da bi bilo objavljeno v našem internem glasilu „Črno na belem“, dastavite odgovornemu uredniku v sobo št. 67 v četrtem nadstropju (kjer je uredništvo Ljubljanskega dnevnika).

Uredništvo

ČRNO^{na}BELEM

Izdaja delavski svet združenega podjetja Ljudska pravica – Ureja uredniški odbor: Sasa Jarc (odgovorni urednik), Marija Mežek, Srečko Mrak, Darko Puhar, Kazimir Rapoša, Leopold Šega, Majda Tičar in Rafko Trušnovec – Izhaja vsak drugi ponedeljek v ineseču, razen julija in avgusta – Natisnila tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani

Delavski svet TOZD tiskarne Ljudska pravica izgubi precej časa za brezploodne razprave o menzi. Če bi ta čas porabili za razprave o proizvodnji, bi bili uspehi tiskarne verjetno boljši. Lahko pa bi ta čas porabili tudi za čiščenje menze: uspeh bi bil gotovo večji kot z besedičenjem.

Primerjava zahtevnosti posameznih del in razmestitev delavcev po sistematizaciji v tiskarni razločno pokaže, da velika večina zaposlenih meni, da je za osnovno kvalifikacijo dovolj, da prihajajo na delo in žigosajo kartice.

Opravljenno delo, ne glede na doseženo kvaliteto, pa je treba plačati posebej in tako dobimo iz kvalificiranih pretežno visoko kvalificirane delavce!

ČRNO^{na}BELEM V LJUDSKI PRAVICI

V tiskarni so s 1. decembrom uvedli za vsa vodilna in vodstvena delovna mesta raportne knjige.

Direktor živi v upanju, da se z njimi ne bo zgodilo tako kot z okrožnicami. Raportne knjige so namreč vezane v debelo lepenko in torej neuporabne v razne sanitarne namene, za kar so služile sedaj okrožnice.

Če bi tovariš Bitenc poslušal preprostega monterja, bi verjetno že dolgo imeli v rumeni stavbi nova, predvsem pa redno obratujoča dvigala.

Tisti monter je namreč že pred dvema letoma dejal: „Tale dvigala bi morali čimprej lepo zaviti v papir in – vreči na smetišče!“

Strupenjaki

– KAJ PA POČNE TISTI TIP ZA OMARO?
– TO JE SHERLOCK HOLMES; EDINO ON BO VERJETNO ODKRIL, KAKO LAHKO IZGINE IZ ROTACIJE IN EKSPEDITOV TOLIKO ANTEN, NEDELJCA, PAVLIHOVE PRATIKE IN CELO KNJIGE „KAVBOJI“ IN „INDIJANCI“ ...